

สวัสดีครับพี่น้องที่รักในพระคริสต์

ผมขอมอบคำเทศนาที่ผมได้เทศน์ที่คริสตจักรสี่สิบสามพันดวงศมาให้เป็นของขวัญสำหรับพี่น้องทุกท่าน ผมหวังว่าจะเป็นพระพรสำหรับพี่น้องที่จะมีโอกาสเรียนรู้บทเรียนหลายอย่างที่เราไม่ควรจะมองข้ามจากตัวอย่างชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์ ในการสื่อสารพูดคุยข้ามโลกทัศน์จากการสนทนาของพระองค์ (ผู้ซึ่งมีโลกทัศน์ของชาวยิว) กับ หญิงชาวสะมาเรีย ซึ่งมีโลกทัศน์ที่แตกต่างจากพระองค์ โดยเป็นโลกทัศน์ของชาวสะมาเรีย

ผมและครอบครัว ขอส่งความสุขในองค์พระเยซูคริสต์มายังท่านและครอบครัวในช่วงเทศกาลคริสตมาสและปีใหม่นี้ ขอพระเจ้าทรงนำทุกท่านในการดำเนินชีวิตที่ติดสนิทกับพระองค์และเป็นพระพรต่อคนรอบข้างตลอดปีใหม่ 2010

เพื่อนร่วมงานของคุณในการแบ่งปันพระคริสต์กับคนไทย

ด้วยความรักในพระคริสต์

ศจ.ดร.บัณฑิต บุญอิต

พระธรรมยอห์น 4: 4 - 26 “พระเยซูกับหญิงชาวสะมาเรีย”

แบบอย่างในการสื่อสารข้ามโลกทัศน์

โดย ศจ.ดร.บัณฑิต บุญอิต

พระวณะของพระเจ้าตอนนี้ ให้บทเรียนจากชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์แก่เราหลายอย่าง ผมอยากจะให้เรามองเห็นภาพของพระเยซูคริสต์ เห็นรูปแบบในการที่พระเยซูคริสต์ทรงทำงานซึ่งเป็นรูปแบบที่น่าสนใจมาก คริสเตียนไทยควรที่จะศึกษาและนำมาปฏิบัติในการทำงานกับพี่น้องชาวไทย เพื่อช่วยให้การประกาศเกิดผลได้เต็มที่ ผมอยากจะให้เราดูตัวอย่างของพระเยซูคริสต์ในการพูดกับหญิงชาวสะมาเรีย ซึ่งมีบทเรียนทั้งหมด 7 ข้อด้วยกัน

ก่อนที่เราจะดูในรายละเอียดให้เรามาดูเบื้องหลังพระธรรมตอนนี้ก่อน พระเยซูคริสต์ทรงกำลังทำพันธกิจ ซึ่งชาวยิวเริ่มจับตามองเพราะมีคนติดตามพระเยซูคริสต์มากขึ้น ในพระธรรมยอห์นบทที่ 2 พระเยซูคริสต์ทรงทำการอัศจรรย์ครั้งแรกในการสมรสที่หมู่บ้านคานาอัน และในตอนท้ายของบทที่ 2 พระเยซูคริสต์ทรงชำระพระวิหาร ซึ่งมีการค้าขายกำไรเกินควร หรือพูดง่าย ๆ ว่ามีการคอร์รัปชันเกิดขึ้นภายในพระวิหาร ทำให้ธุรกิจของพวกคอปรัชันนั้นเสียหาย ในบทที่ 3 พระเยซูคริสต์ทรงพูดคุยกับนิโคเดมัส โดยที่นิโคเดมัสแอบมาหาพระเยซูในเวลาค่ำคืนและถามพระองค์ว่า จะทำอย่างไรจึงจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าได้? มีคนติดตามพระองค์มากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งคนที่ต้องการติดตามพระองค์อย่างจริงจังและคนที่จ้องจับผิดพระองค์ พระเยซูจึงทรงเดินทางจากแคว้นยูเดียเพื่อจะกลับไปกาลิลี โดยเลือกเดินทางที่สั้นที่สุดซึ่งต้องผ่านแคว้นสะมาเรีย ถ้าจะเดินทางตามเส้นทางประจำที่ชาวยิวเขาเดินกันจะต้องเดินอ้อมซึ่งจะไกลขึ้น เพราะว่าชาวยิวไม่ต้องการคบหาสมาคมหรือเกี่ยวข้องกับชาวสะมาเรีย ทำไมคนยิวจึงไม่ชอบชาวสะมาเรีย? เกิดอะไรขึ้น? ทำไมถึงมีความโกรธเกลียดชังกันมากมายถึงขนาดนี้? ความไม่ชอบเกิดขึ้นมาตั้งนานแล้ว ตั้งแต่สมัยประวัติศาสตร์ ในสมัยนั้นอาณาจักรของอิสราเอลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนเหนือและส่วนใต้ ส่วนเหนือคือพวกอิสราเอลซึ่งมีเมืองหลวงอยู่ที่สะมาเรียนั้นได้พ่ายแพ้ต่ออาณาจักรอัสซีเรียและถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย คนอิสราเอลถูกกวาดต้อนไปเกือบหมดเลยแต่ก็ยังมีคนหลงเหลืออยู่บ้าง ในขณะที่เดียวกันมหาอำนาจอัสซีเรียเองก็ส่งคนต่างชาติของเขาเข้ามาอยู่ในแผ่นดินอิสราเอลในเขตแดนของแคว้นสะมาเรียนี้ เมื่อคนต่างชาติเข้ามาก็จะนำพระ นารูปเคารพต่างๆของเขาเข้ามาด้วย ในเวลาเดียวกันคนยิวที่หลงเหลืออยู่นั้นก็ได้มีโอกาสแต่งงานกับคนต่างชาติที่เข้า

มาก็เลยเกิดกลายเป็นเลือดผสมเกิดขึ้น วัฒนธรรมถูกผสมกับชาวต่างชาติ คนยิวมองพวกที่แต่งงานกับคนต่างชาติว่าเป็นพวกลูกผสมใช้ไม่ได้ ที่ยิ่งแย่นักก็คือว่า พระเจ้าที่เขาเคยเชื่อก็เอาพระต่างชาติมาผสมปนกันเข้าไป คนยิวถือว่าพวกนั้นเป็นพวกที่ใช้ไม่ได้ แม้แต่คำสอนหรือกฎระเบียบปฏิบัติบางอย่างของชาวยิวถือว่าพวกชาวสะมาเรียนี้เป็นมลทิน อย่าไปยุ่งเกี่ยว อย่าไปพูดคุย อย่าไปแตะต้อง ถ้าไม่อย่างนั้นคุณก็จะ เป็นมลทินทางศาสนาด้วย **เพราะถือว่าเป็นพวกที่ไม่บริสุทธิ์** ดังนั้นต่างคนต่างอยู่ ปกติชาวยิวจะเดินทางจากแคว้นยูเดียขึ้นไปยังแคว้นกาลิลี ทางที่สั้นที่สุดก็คือต้องเดินทางผ่านแคว้นสะมาเรีย คนยิวบอกไม่เอาไม่อยากจะยุ่งถึงจะสั้นก็ไม่อยากเดิน เขาจะเดินอ้อมแม่น้ำจอร์แดนไปยังฝั่งตะวันออก เดินอ้อมไกลขึ้นเพื่อจะไปแคว้นกาลิลี ถ้ารูปภาพไม่ออกว่าเขาเดินทางกันอย่างไร? ก็ขอให้นึกจินตนาการอย่างนี้ว่า ถ้าพระเยซูจะเดินทางจากนครสวรรค์ไปยังเชียงใหม่ ทางที่สั้นที่สุดคือต้องเดินทางจากนครสวรรค์ กำแพงเพชร เกิน ลำปาง เชียงใหม่ แต่ชาวยิวบอกไม่เอาเดินแบบนั้นไม่ได้ ฉันไม่อยากจะยุ่งเกี่ยวกับพวกสะมาเรีย ต้องเดินทางอ้อมขึ้นไปหน่อยคือ นครสวรรค์ พิษณุโลก อุตรดิตถ์ แพร่ ลำปาง เชียงใหม่ แต่ในเวลาพระเยซูคริสต์เลือกที่จะเดินทางผ่านแคว้นสะมาเรียนี้ **การที่พระเยซูคริสต์เดินทางผ่านแคว้นสะมาเรียมีบทเรียนอะไรสำหรับเราแต่ละคนบ้าง?** ผมอยากจะทำให้เราเห็นบทเรียนทั้งหมด 7 ข้อด้วยกัน เริ่มต้นด้วยใจแรก คือ

1. การเปิดใจ พระเยซูคริสต์ทรงเปิดใจอย่างไร? พระเยซูคริสต์ทรงคิดนอกกรอบ พระองค์เปิดใจโดยการที่พระองค์ไม่อยู่ในกรอบที่จะต้องทำตามแบบชาวยิวโดยทั่วไป คือยอมเสียเวลานานขึ้นเดินอ้อมแคว้นสะมาเรียเพราะไม่อยากจะไปข้องแวะกับชาวสะมาเรีย แต่พระเยซูคริสต์เปิดใจที่จะเดินทางผ่านแคว้นสะมาเรีย รู้ทั้งรู้ว่าคนเขาไม่ชอบ ชาวสะมาเรียก็ไม่ชอบชาวยิว ชาวยิวก็ไม่ชอบชาวสะมาเรีย แต่พระเยซูคริสต์เปิดใจที่จะเดินทางผ่าน เดินทางอย่างเดียวไม่พอ พระองค์ทำมากขึ้นไปอีก ในขณะที่พระองค์เดินทางเส้นทางนี้เป็นเวลาใกล้เที่ยงพระเยซูคริสต์ทรงนั่งพักเหนื่อยที่บ่อน้ำ เวลาประมาณเที่ยง ภาษากรีก ภาษาเดิมใช้คำว่า ประมาณช่วงบ่าย ไม่ว่าจะเป็นเวลาไหนก็แล้วแต่ สิ่งที่น่าสนใจคือในระหว่างที่พระเยซูคริสต์นั่งอยู่ที่บ่อน้ำมีหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งเดินมาตักน้ำซึ่งผิดปกติ หญิงคนนี้ออกมาตักน้ำในเวลาใกล้เที่ยงผิดปกติเพราะอะไรครับ? เพราะปกติผู้หญิงที่ออกมาตักน้ำในถิ่นทุรกันดารร้อนๆ อย่างนั้น เขาจะมาตักน้ำในตอนเช้าหรือช่วงเย็น แต่ผู้หญิงคนนี้เป็นไงครับ มีบางอย่างผิดปกติเกี่ยวกับชีวิตของเธอ เธอออกมาตักน้ำในเวลาตอนเที่ยง แสดงว่าผู้หญิงคนนี้มีอะไรบางอย่างที่ต้องปกปิดไม่อยากจะคบค้าสมาคมกับคนในหมู่บ้านหรือคนในชุมชน ในขณะที่พระเยซูคริสต์กำลังนั่งอยู่ที่บ่อน้ำนั้น พระเยซูคริสต์เริ่มต้นสนทนากับหญิงคนนี้อย่างไรบ้างครับ? พระเยซูคริสต์บอกว่า “ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง” ในพระคัมภีร์บอกว่าบ่อน้ำนี้เป็นของยาโคบ ถ้าเราดูประวัติเบื้องหลังความเป็นมา บ่อน้ำนี้เป็นบ่อน้ำที่ทรัพย์สินสมบัติของยาโคบมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว เป็นบ่อน้ำที่มีน้ำซึมอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่เป็นน้ำที่มาจากน้ำพุแต่เป็นน้ำที่ซึมมาจากน้ำหรือมาจากความชื้นที่มีอยู่ในตอนกลางคืนได้ซึมเข้ามาและเก็บสะสมอยู่ในบ่อนี้ แต่ในเวลาชาวยิวได้ใช้อยู่เพราะอยู่ในเขตสะมาเรีย ชาวยิวไม่มาเกี่ยวข้องด้วย แต่พระเยซูขณะที่ประทับนั่งอยู่ที่บ่อน้ำนี้เห็นผู้หญิงชาวสะมาเรียเดินมา พระองค์เปิดใจ ทำไมจึงใช้คำว่าเปิดใจ? เพราะพระองค์กำลังก้าวข้าม taboo (ข้อห้ามบางอย่างของสังคม) เพราะว่าสังคมชาวยิวบอกว่า อย่าไปยุ่งกับคนสะมาเรียมันไม่ดี มันแย่ มันเลือดผสม **แต่พระเยซูเปิดใจก้าวข้าม taboo นี้เข้าไป** เข้าไปในเขตชาวสะมาเรียแล้วยังพูดคุยกับชาวสะมาเรียซึ่งเป็นผู้หญิงอีกด้วย ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง หญิงชาวสะมาเรียคนนี้เป็นไงครับ? เธอตกใจถามว่า “ไหนท่านผู้เป็นยิวจึงขอน้ำดื่มจากดิฉันผู้เป็นหญิงชาวสะมาเรีย” หญิงชาวสะมาเรียคนนี้ชักไม่แน่ใจว่าเกิดอะไรขึ้น ทำไมพระเยซูจึงขอน้ำเธอดื่ม เพราะชาวยิวแม้แต่จะใช้ภาษาสนทนาร่วมกันกับชาวสะมาเรียก็ไม่ยอม **อย่าว่าแต่จะพูดคุยกับผู้หญิงเลย** แต่พระเยซูขอน้ำเธอดื่ม บ่อน้ำนี้เขาว่ามันลึกประมาณ 200 ฟุต เพราะฉะนั้นพระเยซูไม่มีอุปกรณ์ตักน้ำแน่ แต่การที่หญิงชาวสะมาเรียออกมาตักน้ำแสดงว่าเธอต้องมีอุปกรณ์ตักน้ำเตรียมมา ผู้หญิงคนนี้จึงถามขึ้นว่า “ไหนพระองค์ซึ่งเป็นชาวยิวจึงมาขอข้าพเจ้าซึ่งเป็นหญิงชาวสะมาเรีย

เพราะคนยิวไม่คบหาชาวสะมาเรีย” พระเยซูทรงตอบว่า “ถ้าเจ้าได้รู้จักของที่พระเจ้าได้ประทาน และรู้จักผู้ที่พูดกับเจ้าว่า “ขอให้นำเรามาที่นี่” เจ้าก็จะได้ข้อจากท่านผู้นั้น และท่านผู้นั้นก็คงจะให้นำธารน้ำชีวิตแก่เจ้า” พุดง่าย ๆ ก็คือว่า ถ้ารู้จักเรา คนที่กำลังพูดกับเจ้าอยู่ในขณะนี้ ถ้าเจ้ารู้จักเรา ก็จะขอจากเราและเราจะให้นำธารน้ำชีวิตแก่เจ้า นั่นคือใจที่สองเกิดขึ้นแล้ว

2. เห็นใจ พระเยซูมีความเห็นใจ มีใจที่อยากจะช่วย มีใจที่อยากจะปลดปล่อยผู้หญิงคนนี้ ตลอดเวลาที่พระเยซูทำงานอยู่ เรามักจะเห็นพระคัมภีร์ใช้คำว่า “พระเยซูมีจิตใจเมตตา มีจิตใจสงสารเขาเหล่านั้น” บ่อยมาก ในภาษาอังกฤษคือคำว่า compassion ในภาษากรีกเดิมมักจะใช้ว่า “**bowels of compassion**” ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบขับถ่าย หมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นธรรมชาติ เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ **ไม่ต้องมีเหตุผล ไม่ต้องมีอารมณ์ความรู้สึกมาเกี่ยวข้อง** เหมือนกับการที่เราจะต้องเข้าห้องน้ำ ภาษาเดิมน่าสนใจ ทำไมถึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบขับถ่าย? เพราะทุกครั้งที่คุณต้องเข้าห้องน้ำ(ขอโทษครับที่ใช้คำนี้) คุณไม่ต้องใช้ความคิดใช้เหตุผล ไม่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก ไม่ว่าคุณจะเศร้า จะเสียใจ จะดีใจขนาดไหนก็ตาม หรือคุณจะมีเหตุผลดีขนาดไหนก็ตามที่จะไม่เข้าห้องน้ำ แต่เมื่อเวลานั้นมาถึงยังงี้ก็แล้วแต่คุณก็ต้องเข้า ไม่ต้องมีเหตุผลว่าฉันยังไม่อยากเข้า ยังอยากจะทำหนังสืออยู่ สิ่งที่ต้องทำคือต้องเข้าห้องน้ำทันที นั่นเป็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นอัตโนมัติ พระเยซูคริสต์มีใจสงสารเขา นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นทันที ต้องทำ ไม่ต้องมีเหตุและผลที่ควรจะช่วย ไม่ต้องมีอารมณ์ความรู้สึกอยากจะช่วย เห็นแล้วต้องช่วย เห็นแล้วต้องตอบสนอง นั่นคือความหมายของภาษาที่พระคัมภีร์ใช้ เมื่อพระองค์มีใจเมตตาสงสารเขา เห็นใจเขา ไม่ขึ้นกับเหตุผลหรืออารมณ์ ไม่ว่าจะอะไรก็แล้วแต่ เมื่อพระองค์เห็นคนของพระองค์ พระองค์มีใจอยากจะช่วยเขา นี่คือความหมายของคำว่า **Compassion** เมื่อพระเยซูเปิดใจอย่างเดี่ยวไม่พอ ทำงานพูดคุยข้ามชนบทรณนิยมประเพณีข้อห้ามที่วางไว้ พระเยซูมีความเห็นใจหญิงชาวสะมาเรีย พระองค์บอกชัดเจนถ้าเจ้ารู้จักเราคนที่พูดกับเจ้า เราจะประทานน้ำธารน้ำชีวิตให้กับเจ้า ซึ่งนำไปสู่ใจที่สามคือ

3. ความเข้าใจ หญิงชาวสะมาเรียคนนี้**ไม่เข้าใจ** หญิงชาวสะมาเรียคนนี้ทูลถามพระองค์ว่า “ท่านเจ้าคะ ท่านไม่มีถึงตักน้ำ บ่อนี้ก็ลึกท่านจะได้นำธารน้ำชีวิตนั้นมาจากไหน” เห็นไหมครับความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของภาษาเริ่มเข้ามาเกี่ยวข้อง พระเยซูคริสต์กำลังพูดภาษาฝ่ายวิญญาณ คนไทยมักเรียกกันว่า ภาษาธรรม หญิงคนนั้นก็กลับเข้าใจภาษาธรรมที่พระเยซูคริสต์พูด เป็นเรื่องของภาษาคนหรือเป็นภาษาที่เราใช้กันทั่ว ๆ ไป พระเยซูคริสต์กำลังพูดถึงน้ำที่ธารน้ำชีวิตแต่หญิงคนนี้ก็กำลังพูดถึงน้ำในบ่อ คือภาษาที่เราใช้กันอยู่จะมีระดับของภาษา พระเยซูคริสต์กำลังอธิบายถึงภาษาธรรม กำลังพูดถึงพระเจ้า กำลังพูดถึงเรื่องชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้ากำลังจะประทานให้ ผู้หญิงชาวสะมาเรียคนนั้นก็กลับเข้าใจคำๆ เดียวกันแต่ในลักษณะที่เป็นภาษาคน คือกำลังพูดถึงน้ำที่ดื่มแล้วไม่ต้องมาตักอีก แต่พระเยซูคริสต์กำลังพูดถึงน้ำที่เป็นเรื่องของภาษาธรรม ลักษณะเช่นนี้เคยเกิดขึ้นกับนิโคเดมัสในขณะที่พระเยซูคริสต์กำลังพูดกับนิโคเดมัสในยอห์นบทที่ 3 นิโคเดมัสถามพระเยซูว่า ทำอย่างไรจึงจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้า? พระเยซูคริสต์บอกว่า “ต้องบังเกิดใหม่” นิโคเดมัสถามต่อไปอีกว่า “การบังเกิดใหม่จะต้องเข้าไปอยู่ในครรภ์มารดาอีกครั้งหนึ่งหรือ?” พระเยซูคริสต์พูดเป็นภาษาธรรมคือบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณแต่นิโคเดมัสเข้าใจเป็นภาษาคน เราจะเห็นว่าภาษาที่มีความละเอียดอ่อน เวลาคุณพูดจะมีระดับของภาษาที่จะต้องพยายามทำความเข้าใจ พระเยซูคริสต์กำลังพยายามอธิบายให้หญิงคนนั้นเข้าใจน้ำธารน้ำชีวิตที่พระเยซูคริสต์กำลังพูดถึง แต่หญิงคนนั้นก็**ไม่เข้าใจ**สักที พระเยซูคริสต์ก็พยายามอธิบายอีก ผู้หญิงคนนั้นก็ถามต่อไปอีก “ท่านเป็นใหญ่กว่ายาโคบหรือ” พระเยซูคริสต์ตอบ “น้ำที่คุณดื่มอยู่นั้น คุณดื่มแล้วเดี๋ยวก็กระหายอีก แต่ผู้ที่ดื่มจากเราจะไม่กระหายอีก จะบังเกิดเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขาพุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์” เห็นไหมครับเราจะพบคำว่า น้ำ, น้ำธารน้ำชีวิต เพราะอะไร? ถ้าเราดูในพระคัมภีร์เรามักจะเห็นการเปรียบเทียบ “การกระหายหาพระเจ้า” กับ “การกระหายหาน้ำ” (ดูใน สดุดี 42:1, อีสยาห์ 55:1, เยเรมีย์ 2:13, เศคาริยาห์ 13:1, พระเจ้า

เป็นน้ำพุแห่งชีวิต สดุดี 36:9, เยเรมีย์ 17:13) พุดง่าย ๆ ก็คือว่าการที่พระเจ้าได้เปิดเผยพระองค์เองให้กับคนทั้งหลายได้เห็น ให้กับหญิงชาวสะมาเรียได้เห็น เมื่อเขาเองได้รู้จักได้ยอมรับว่าพระองค์เป็นพระเจ้าของเขา เขาจะไม่มีการกระหายอีก เขาจะไม่ต้องแสวงหาสิ่งอื่น ๆ อีกต่อไปแล้ว เพราะมีการเพียงพอเกิดขึ้นแล้วเมื่อคุณได้สิ่งที่ดีที่สุดในโลกนี้ ความหมายพุดง่าย ๆ ก็คือว่า การที่พระเยซูคริสต์ใช้คำว่า น้ำธารงชีวิตหรือการใช้น้ำดับกระหายนั้น มีความหมายในพระคัมภีร์เดิม หมายถึงการที่พระเยซูคริสต์กำลังเปิดเผยว่าพระองค์นี่เองคือ พระเมสสิยาห์ ที่กำลังมาปรากฏกับหญิงคนนี้นั้นคือความหมายที่น่าสนใจที่พระเยซูคริสต์ทรงกำลังเปิดเผย ผู้หญิงคนนี้พยายามฟังอยู่ แต่ผู้หญิงคนนี้ยังไม่เข้าใจ แต่ถึงกระนั้นก็ตามพระองค์ก็พยายามอธิบายให้ผู้หญิงคนนี้เข้าใจว่า พระองค์กำลังต้องการให้เธอเข้าใจอะไรบ้าง ? นั่นคือความเข้าใจที่พระเยซูคริสต์ทรงพยายามอธิบายให้กับหญิงชาวสะมาเรียคนนี้เข้าใจว่าพระองค์เป็นใคร ? พระองค์ทำอะไรอยู่ ? แต่ที่น่าตกใจคือ หญิงคนนี้ก็ยังไม่วางใจและพยายามจะถามพระเยซูต่ออีกว่า พระองค์เจ้าข้า ขอน้ำให้ดิฉันดื่มได้ไหมเพื่อว่าดิฉันจะไม่กระหายอีก จะได้ไม่ต้องออกมาตักที่นี้อีก ถ้าผมเป็นพระเยซูคริสต์ผมก็คงจะหงุดหงิดว่า อธิบายมาตั้งนานความเข้าใจก็ยังไม่เกิดขึ้นสักที พระเยซูคริสต์จึงตรัสกับนางว่า “ไปเรียกสามีของเจ้ามานี้เถิด” ผู้หญิงคนนี้ก็ตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่มีสามี” พระเยซูตรัสว่า “ที่เจ้าพุดนะถูกแล้ว ว่าไม่มีสามีเพราะเจ้ามีสามีแล้วห้าคนและเวลานี้คนที่อยู่กับเจ้าก็ไม่ใช่มาริอามของเจ้า” เมื่อหญิงคนนี้เจอไม่นี้ที่พระเยซูคริสต์กำลังกระตุกความคิดของเธอ หญิงคนนี้ก็ทูลตอบพระเยซูคริสต์ว่า “ดิฉันเห็นจริงแล้วว่า ท่านเป็นผู้เผยพระวจนะ” หญิงชาวสะมาเรียเมื่อรู้ว่าพระเยซูเป็นผู้เผยพระวจนะ ก็ยังมีคำถามต่ออีกว่า “เราต้องไปนมัสการพระบิดาที่ไหน” ที่ภูเขาเกราซินหรือ? พวกยิวต้องไปนมัสการที่เยรูซาเล็มหรือ? ถามด้วยความอยากรู้ อยากรู้อยากเข้าใจ พระเยซูก็ยังทรงใจเย็นอธิบายต่อไปอีก ว่าอีกหน่อยไม่ต้องไปนมัสการพระเจ้าที่เกราซินหรือเยรูซาเล็ม อีกหน่อยเราทั้งหลายจะต้องนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณและความจริง ด้วยชีวิตของเรา นั่นคือพระเยซูคริสต์กำลังจะบอกว่าอีกหน่อย เมื่อคนทั้งหลายรู้จักกับพระองค์ พระวิญญาณที่อยู่ในชีวิตของเรานั้นแหละจะเป็นผู้ที่นำเรา ชี้นำให้กับเรา ในการที่เราจะนมัสการพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ ไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ไหนก็แล้วแต่ ไม่ว่าจะเป็ภูเขาเกราซินที่ชาวสะมาเรียนมัสการอยู่หรือเยรูซาเล็มซึ่งพี่น้องชาวยิวนมัสการอยู่ แต่ ณ เวลานี้พระเยซูบอกชัดเจนว่า ความรอดมาถึงแล้วเริ่มต้นที่ชาวยิวก่อน นั่นคือความรอดผ่านทางองค์พระเยซูคริสต์ก่อน สังเกตไหมครับคำที่พระเยซูคริสต์พุดในการสนทนากับหญิงชาวสะมาเรีย คำพุดที่พระเยซูคริสต์ใช้ คำศัพท์ที่พระเยซูคริสต์เลือกใช้แต่ละคำ แตกต่างจากคำศัพท์ที่พระเยซูคริสต์พุดกับเหล่าสาวกของพระองค์ เป็นคำศัพท์คนละชุดกัน ลองสังเกตดูให้ดี คำศัพท์ที่ใช้เป็นคำศัพท์คนละชุดกัน เมื่อพระเยซูคริสต์พุดกับชาวยิว พุดกับนิโคเดมัส มีคำว่า แผ่นดินของพระเจ้า การเกิดใหม่ เมื่อพระเยซูพุดกับเหล่าสาวกซึ่งเป็นคนยิวทรงใช้คำศัพท์ชุดหนึ่ง ซึ่งคนยิวฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ เพราะคำศัพท์ที่พระเยซูคริสต์ใช้เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการถวายสัตวบูชา เช่น บุโรหิต คนยิวฟังจะเข้าใจได้เลยว่า บุโรหิตเป็นคนกลางที่ทำให้เกิดการกลับคืนดีระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าเพื่อความสัมพันธ์ซึ่งเคยหักสะบั้นมาแล้วจะได้กลับมาคืนดีกันอีกครั้งหนึ่ง พระเยซูคริสต์ใช้คำว่า “แผ่นดินของพระเจ้า” หมายความว่า คน (subjects) ที่อยู่ในแผ่นดินของพระเจ้านั้นจะต้องมีหน้าที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเขากับพระเจ้าเป็นส่วนตัว และมีความสัมพันธ์และหน้าที่ความรับผิดชอบต่อกันในสังคม พระเยซูคริสต์อธิบายเรื่อง “แผ่นดินของพระเจ้า” โดยใช้คำศัพท์ถึง 3 คำด้วยกัน ได้แก่คำว่า แผ่นดินของพระเจ้า, ความรอด, ชีวิตนิรันดร์ เรียงอยู่ในตอนเดียวกัน (มาระโก 10:17-31) เพื่อที่จะอธิบายความหมายว่าทำไมถึงมีความจำเป็นที่มนุษย์ทุกคนจะต้องเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ใช้คำว่า “พระเมษโปดก” หมายถึงเป็นลูกแกะที่ถูกฆ่าถวายบูชา คำพุดเหล่านี้เป็นคำศัพท์ชุดที่พระเยซูคริสต์ใช้พุดกับคนยิว เมื่อคนยิวฟังแล้วจะเข้าใจเพราะเขามีโลกทัศน์ยิวอยู่ในหัว คนยิวฟังแล้วเข้าใจทันที แต่สังเกตนะครับพระเยซูคริสต์พุดกับหญิงชาวสะมาเรียไม่มีคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบุโรหิต

และการถวายเครื่องสัตวบูชาซึ่งคนยิวเข้าใจและใช้กันอยู่ แต่พระเยซูคริสต์เลือกใช้คำศัพท์ซึ่งอยู่ในบริบทที่ชาว
 สมะเรียจะเข้าใจได้ เราจะเห็นว่าพระเยซูคริสต์กำลังประกาศ กำลังสื่อสารข้ามโลกทัศน์จากชาวยิวไปสู่ชาวสะมาเรีย ถ้าเรา
 ดูว่าหัวใจคำสอนของพระเยซูคริสต์ ไม่ว่าจะพระองค์จะพูดกับหญิงชาวสะมาเรีย หรือ ชาวยิว หัวใจคำสอนของพระเยซูคริสต์
 คือ เรื่องของแผ่นดินของพระเจ้า หัวใจคำสอนของอาจารย์เปาโลก็เช่นกัน แต่หลายคนมักจะติดอยู่ที่ข้อปลีกย่อยที่
 อาจารย์เปาโลสอนเช่น ในเรื่องภาษาแปลกๆ ในเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณ หรือการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณ หลาย
 คนมักจะมองว่านั่นเป็นคำสอนหลักของอาจารย์เปาโลแต่จริงๆ แล้วถ้าเราดูในภาพรวมทั้งหมด หัวใจคำสอนของอาจารย์
 เปาโลเป็นเรื่องเดียวกันกับที่พระเยซูคริสต์ทรงสอนคือเรื่องของแผ่นดินของพระเจ้า ทำอย่างไรที่เราจะนำคนเข้าไปในแผ่นดิน
 ของพระเจ้า เพียงแต่ว่าอาจารย์เปาโลเลือกใช้คำศัพท์ในลักษณะที่คนฟังจะสามารถเข้าใจได้ อาจารย์เปาโลกำลังพูดกับ
 คนซึ่งไม่ใช่คนยิว พระเยซูคริสต์พูดกับผู้ฟังซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนยิว แต่คนฟังอาจารย์เปาโลส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคนต่างชาติซึ่ง
 อยู่ในอาณาจักรโรม อาจารย์เปาโลจึงเลือกใช้คำศัพท์ที่คนที่อยู่ในอาณาจักรโรมสามารถฟังแล้วเข้าใจได้ อย่าลืมนะครับว่า
 อาณาจักรโรมกว้างใหญ่มหาศาล บางเขตไปอยู่ในบางส่วนของประเทศอังกฤษในปัจจุบัน ครอบคลุมไปถึงบางส่วนของ
 ชายแดนตุรกีและลงมาทางภาคเหนือของทวีปแอฟริกา ลิเบีย อียิปต์ อิทธิพลของอาณาจักรโรมันครอบคลุมถึงตะวันออกกลาง
 ในจอร์แดน ในบางส่วนของซีเรียรวมถึงในเขตปาเลสไตน์ คิดดูว่าอาณาจักรใหญ่นี้ขนาดไหน แต่ประชากรของอาณาจักรโรม
 ทั้งหมด 3 ใน 5 ของประชากรอยู่ในสถานภาพของการเป็นทาส ไม่ว่าจะเป็นทาสระบบไหนก็แล้วแต่ 3 ใน 5 ของประชากร
 ทั้งหมดอยู่ในสถานภาพของทาส เพราะฉะนั้นอาจารย์เปาโลจึงเลือกที่จะอธิบายเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า โดยใช้
 คำศัพท์ที่คนในบริบทนั้น ๆ เข้าใจได้ เพราะเป็นคำศัพท์ที่อยู่ในโลกทัศน์ของเขา อาจารย์เปาโลใช้คำว่าอะไรครับ? การ
 ไถ่ (Redemption) เมื่อคนที่เป่าทาสฟังก็จะเข้าใจเลยว่าเมื่อเขาตกอยู่ในสภาพเป็นทาสไม่มีอิสระไม่เป็นเจ้าของตนเอง มีคน
 อื่นเป็นเจ้าของตัวเขา การที่เขาจะหลุดออกมาจากสถานภาพการเป็นทาส จำเป็นที่จะต้องมีคนหนึ่งมาจ่ายค่าไถ่ ซึ่งเขา
 ออกมาจากสภาพการเป็นทาส เขาจึงจะมีอิสระได้ นั่นหมายถึงจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีคนๆ หนึ่งมาไถ่เขาออกไป อาจารย์เปาโลกำลัง
 บอกว่าพระเยซูคริสต์เป็นคนที่ไถ่เขาออกจากการตกเป็นทาสของความผิดความบาป ทำให้เขาเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าได้
 อาจารย์เปาโลเลือกใช้คำว่าประชากร (Citizens) เมื่อคนที่อยู่ในอาณาจักรโรมได้ยินเขาจะเข้าใจทันที เพราะทุกคนที่อยู่ใน
 อาณาจักรโรมนั้นจะต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบของความเป็นประชากรชาวโรม เราทุกคนเมื่อเข้าแผ่นดินของพระเจ้า เรา
 เป็นประชากรของพระเจ้า ทุกคนมีหน้าที่ระหว่างตัวเรากับพระเจ้า และหน้าที่ความรับผิดชอบต่อคนในสังคม อาจารย์เปาโล
 ใช้คำว่า “บุญคุณธรรม” เพราะในอาณาจักรโรมนั้น ถ้าสมมติว่าผมเป็นประชากรของอาณาจักรโรมเวลาผมมีลูกผู้ชายถ้า
 ผมไม่รับลูกผู้ชายคนนี้เป็นลูกของผม แม้ว่าเด็กจะเกิดจากภรรยาผมแต่ผมไม่รับ เด็กคนนี้ก็จะต้องระหกระเหินตามข้างถนน
 หรือไม่ก็จบชีวิตอันสั้น แต่ถ้าสมมติผมเห็นเด็กคนหนึ่งอยู่ข้างถนนไม่มีใครสนใจ ผมมีใจสงสารเก็บเด็กคนนั้นมาเลี้ยงเป็น
 ลูกบุญธรรมของผม มีความหมายสำคัญมากนั่นหมายถึงว่าทุกสิ่งที่ผมเป็นเจ้าของ ทรัพย์สินต่างๆ ของผม สิทธิอำนาจ
 ต่างๆ ที่ผมมีอยู่ ที่ผมครอบครอง ข้าทาสบริวารจำนวนมากมาย ก็จะเป็นของลูกบุญธรรมของผม และนี่คือคำที่อาจารย์เปาโล
 เลือกใช้ในการสื่อสาร คริสเตียนก็เช่นเดียวกัน ทุกอย่างที่เราที่พระเจ้าทรงครอบครองสิทธิอำนาจที่พระองค์มี เมื่อเราเป็น
 บุตรของพระเจ้า สิ่งเหล่านั้นก็เป็นของของเราเช่นกัน อาจารย์เปาโลใช้ ชุดคำศัพท์ในการอธิบายแตกต่างกัน แต่
 อธิบายเรื่อง ๆ เดียวกัน เราจะเห็นว่าพระเยซูคริสต์พยายามอธิบายให้หญิงชาวสะมาเรียเข้าใจในบริบทที่เธออยู่ โดยอธิบาย
 ข้ามโลกทัศน์ให้หญิงชาวสะมาเรียนั้นฟัง พยายามให้เธอเข้าใจว่า ความรอดที่ผ่านมาจากองค์พระเยซูคริสต์เป็นอย่างไร

พี่น้องที่รัก มีการประกาศใหญ่เกิดขึ้นในประเทศไทยของเราโดยผ่านทางทีวีในเดือนธันวาคม 2009 ผมเชื่อว่าหลาย
 คนตั้งใจที่จะอธิษฐานเผื่อเพื่อนสนิทมิตรสหาย มีโอกาสเปิดบ้าน เชิญชวนคนเหล่านี้ดูการประกาศผ่านทางทีวี โดยตั้งใจและ

หวังว่าเขาจะกลับใจเชื่อในพระเยซูคริสต์ พี่น้องที่รักครับ เราต้องทำงานหนักมากไปกว่านั้น เพราะอะไรรู้ไหมครับ? เพราะว่าเรากำลังทำการประกาศข้ามโลกทัศน์โดยที่เราไม่รู้ตัว เราอย่าคิดว่าเราพูดภาษาไทยภาษาเดียวกัน ใช้คำศัพท์คำเดียวกัน แล้วพี่น้องที่ไม่เป็นคริสเตียนที่เป็นคนไทยจะเข้าใจในสิ่งที่เราพูด อย่าเข้าใจผิดอย่างนั้นนะครับ

มีมิชชันนารีท่านหนึ่งเข้ามาทำงานในประเทศไทยมีใจร้อนรนอยากจะประกาศ พยายามฝึกปรือภาษาไทยจนสำเนียงทุกคำถูกต้องชัดเจนหมด เริ่มต้นท่อง **ยอห์น 3:16** เพื่อที่จะประกาศกับพี่น้องชาวไทย “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์” เขามีความภาคภูมิใจมากเพราะถ้าไม่เห็นหน้าบอกได้เลยว่าคนที่พูดนี้เป็นคนไทย แต่พอเห็นหน้าจึงจะรู้ว่าเป็นฝรั่ง เดี่ยวจะต้องออกไปเป็นพยานกับคนไทยที่ตลาด เจอหน้าคนไทยก็ยิ้มสวัสดีทักทาย แล้วพูดยอห์น 3:16 ให้คนไทยฟัง คนไทยฟังก็ดีใจยิ้มพยักหน้า แต่ถ้าถามว่าเขามีความรู้เพิ่มเติมไปจากเดิมไหม คงไม่ได้มีความรู้เพิ่มเติมไปจากเดิมเลย คงจะงงว่าฝรั่งพูดอะไร ภาษาไทยชัดถ้อยชัดคำทุกอย่างแต่ไม่รู้ว่าคุณจะอะไร ทำไมถึงไม่เข้าใจละครับ? เพราะว่าคำว่า “พระเจ้า” ในโลกทัศน์คริสต์หมายถึง “พระเจ้าผู้ทรงสร้าง ฟ้าสวรรค์แผ่นดินโลก และมนุษย์” พระเจ้าผู้ทรงสร้าง พระเจ้าผู้ทรงครอบครองดูแลให้ทุกอย่างที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นดำเนินอยู่ต่อไป นั่นคือความหมายของพระเจ้าสำหรับคริสเตียนเป็น “God the creator” แต่คำว่า “พระเจ้า” ในโลกทัศน์พุทธมีความหมายต่างกัน คำว่า “พระเจ้า” ใช้สำหรับพระเจ้าอยู่หัว พระจันทร์ พระอาทิตย์ พระชั้นผู้ใหญ่ ฯลฯ ใช้คำนี้หมด ในโลกทัศน์พุทธมีการแบ่งภูมิของการเกิดจากต่ำไปสูงไปตามระดับชั้นโดยมีพระเจ้าหรือเทพเจ้าอยู่ในภูมิตะดับสูงๆ สรุปก็คือ คำว่า “พระเจ้า” ที่ใช้กันอยู่ในภาษาไทยในโลกทัศน์พุทธจะต่ำกว่าคนที่บรรลุประนิพพาน เพราะสำหรับคนไทยพุทธ พระเจ้าองค์นี้มีความหมายว่า เมื่อพระเจ้าไปเสวยสุขแล้ว บุญที่มีอยู่หมดบุญแล้ว ก็ต้องไปเกิดใหม่อีก เพราะฉะนั้นพระเจ้าสำหรับคนพุทธถือว่ายังต่ำอยู่ยังไม่สูงนัก ทำไม คริสตชนไม่มีความเข้าใจเลยทั้งๆที่ตามผนังวัดมีรูปพระพุทธรูปเจ้าไปโปรดแสดงธรรมให้เทพเจ้าในสวรรค์ชั้นต่างๆ ฟังเพื่อจะได้หลุดพ้นไปสู่พระนิพพาน พระเจ้าของคุณนี่ะรักโลก ตายแล้วพระเจ้าของคุณยังมีความรักอยู่ คำว่า “ความรัก” ในโลกทัศน์พุทธแสดงว่ายังยึดมั่นถือมั่นในบางสิ่งบางอย่างอยู่ ยังไม่ปล่อยวาง ยังมีความผูกพันติดอยู่กับบางสิ่งบางอย่าง แล้วยังบอกให้วางใจในพระบุตร คนไทยสับสนเพราะอะไรครับ? ขนาดพระพุทธรูปเจ้ายังทรงสอนเหล่าสาวกว่า อย่าเชื่อแม้ในสิ่งที่เราพูด ให้ทดลองดู อย่าเชื่ออย่างวางใจอะไรง่าย ๆ เห็นไหมครับ คำสอนในโลกทัศน์พุทธเขาสอนกันมาอย่างนี้ แต่คริสเตียนเรามาถึงบ๊อบบอกให้เขาเชื่อ โลกทัศน์ของเรากับของเขาขัดกัน คำพูดคำเดียวกันแต่วิธีการเข้าใจต่างกัน และที่แย่ไปกว่านั้นก็คือว่า “เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” พี่น้องที่รักครับ คนพุทธฟังแล้วบอกว่า ไม่เอาแล้วพระเจ้าของคุณ เพราะฉันเองอยากจะหลุดจากขบวนการเวียน วาย ตาย เกิด ฉันมีอยู่แล้วชีวิตนิรันดร์ แต่คุณมาเสนอให้ฉันอยู่ในขบวนการนี้อีกต่อไป เห็นไหมครับเราคนไทยด้วยกัน คุณภาษาไทยด้วยกัน คำศัพท์ก็เหมือนกัน แต่เรากำลังคุยกับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนซึ่งมีโลกทัศน์ที่แตกต่างกัน ความเข้าใจจึงต่างกัน เพราะฉะนั้นการที่เราเชิญเพื่อนฝูงมาที่บ้าน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเขา อธิษฐานเพื่อเขาไม่เพียงพอ เราต้องอธิบายเรื่องของพระเยซูคริสต์ให้เขาเข้าใจได้อย่างชัดเจนในบริบทที่เขาได้อยู่ อย่าคิดว่าเขาจะเข้าใจภาษาคริสเตียนถึงแม้จะเป็นภาษาไทยก็ตาม ยากครับ

การสื่อสาร = ข้อมูล + ท่าทีความสัมพันธ์ของผู้สื่อและผู้รับสื่อ การสื่อสารที่เกิดผลจะต้อง ชัดเจน ถูกต้อง ทั้งสองส่วน พระเยซูพูดกับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำว่า “หญิงเอ๋ย ขอน้ำให้เราดื่มหน่อย” การสื่อสารเกิดผลเพราะอะไรครับ ข้อมูลคืออะไร พระเยซูคริสต์ต้องการดื่ม น้ำ ท่าทีความสัมพันธ์ดีใหม่ ดีครับ ดูจากคำที่ใช้สุภาพพระเยซูคงจะใช้โทนเสียงนุ่มนวลน้ำเสียงสุภาพเรียบร้อย การสื่อสารถือว่าเยี่ยม ลองจินตนาการว่าถ้าพระเยซูคริสต์พูดเหมือนกัน ข้อมูลเหมือนกัน แต่

ด้วยท่าทีต่างกัน “หนึ่งนี้ ขอน้ำให้เราดื่มหน่อย” พระเยซูอาจจะได้น้ำดื่มเหมือนกัน หญิงชาวสะมาเรียอาจจะบอกว่า เอาไป แล้ว กระแทกน้ำใส่พระเยซู แต่ถ้าพระเยซูพูดสื่อสารข้อมูลเหมือนกันด้วยน้ำเสียง ท่าทีดีถูกต้อง “หญิงเอ๋ย ขออัครควา (aqua) ให้เราดื่มหน่อย” อย่าลืมนะครับว่าในสมัยของพระเยซู ถ้าเป็นชาวโรมภาษาที่ใช้จะเป็นภาษาลาติน อัครควา แปลว่า น้ำ การสื่อสารดีไหม ข้อมูลคือ ขอน้ำดื่มหน่อย ท่าที ความสัมพันธ์ ภาษาคำสรรพนามน้ำเสียงที่ใช้ถูกต้อง ถ้ามว่าหญิงชาวสะมาเรีย คนนี้จะเข้าใจไหม ไม่เข้าใจครับ เพราะว่าโลกทัศน์คำศัพท์ลาตินผู้หญิงสะมาเรียคนนี้ไม่มีอยู่ในหัวเลย อัครควา คืออะไรไม่เข้าใจ พูดกันไม่รู้เรื่อง พระเยซูคริสต์ขออะไรฉันไม่เข้าใจ และนี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นเวลานี้ เราทำงานเราพูดกับคนไทย เหมือนเรา เราคิดว่าเขาเป็นคนไทย เราคิดว่าพูดภาษาเดียวกันเป็นภาษาไทย เราใช้คำศัพท์เดียวกัน แต่โลกทัศน์ต่างกันครับ เพราะฉะนั้นเวลาคุณพูด คนฟังที่โลกทัศน์ต่างกันอาจจะไม่เข้าใจคุณ อย่างที่คุณอยากจะให้เขาเข้าใจ หลายท่าน อาจจะบอกว่าไม่เป็นไร เราต้องอธิษฐานมากๆ ให้พระวิญญาณทำงานในใจของคนเหล่านั้น พี่น้องที่รักครับ พระเยซูคริสต์เป็นใคร? พระองค์ทรงพยายามอธิบายข้ามโลกทัศน์ให้หญิงคนนี้เข้าใจว่า ความรอดที่มาจากพระเยซูคริสต์เป็นอย่างไร ขนาดพระเยซูคริสต์ยังใช้เวลาอธิบายให้ผู้หญิงคนนี้เกิดความเข้าใจชัดเจน แล้วเราละเป็นใคร? **จริงครับเราต้องอธิษฐานขอให้พระวิญญาณทำงานในใจผู้ฟัง** แต่กรุณาอย่าใช้พระวิญญาณเป็นข้ออ้างที่เราจะไม่ปฏิบัติหน้าที่ของเราอย่างเต็มที่เถอะครับ เราจะต้องทำงานหนักมากกว่าเดิมในการพยายามอธิบายเรื่องของข่าวประเสริฐให้เพื่อนคนไทยสามารถเข้าใจได้ในบริบทของเขา เราไม่ควรคาดหวังว่าคนไทยจะต้องมีความเข้าใจในบริบทของยิว ของอิสราเอล และของโรม ก่อน จึงจะมีโอกาสเข้าใจข่าวประเสริฐ ซึ่งเป็นการไม่ยุติธรรมและไม่ถูกต้องสำหรับคนไทยในการรับฟังข่าวประเสริฐ จริงๆแล้วเราจะต้องอธิบายให้เขาเข้าใจได้อย่างชัดเจนในบริบทของเขา นี่คือใจที่สามเข้าใจ พระเยซูคริสต์เข้าใจ ทรงอธิบายให้หญิงสะมาเรียเข้าใจในบริบทของสะมาเรีย ใจที่สี่ คือ ตัดสินใจ

4. ตัดสินใจ ในข้อ 25 เมื่อหญิงคนนี้ฟังพระเยซูคริสต์พูด เธอบอกว่า “ดิฉันทราบว่าคุณพระเมสสิยาห์ (ที่เรียกว่าพระคริสต์) จะเสด็จมา เมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะทรงชี้แจงทุกสิ่งแก่เรา” พระองค์เสด็จมาทรงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างให้แจ่มแจ้ง พระองค์ตอบหญิงชาวสะมาเรียว่า “เราที่พูดกับเจ้าคือท่านผู้นั้น” ผู้หญิงคนนี้รู้ทันทีว่า การที่พระเยซูคริสต์รู้เรื่องชีวิตของนางทะเลลูโป้ปรังแสดงว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์แน่นอน การตัดสินใจของผู้หญิงคนนี้เกิดขึ้นเพราะเธอรู้ว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์และพระองค์ตอบสนองว่าใช่เราคือท่านผู้นั้น ด้วยเหตุนี้เองเธอจะต้องตัดสินใจที่จะติดตามพระเยซูคริสต์ เพราะเธอรู้ว่าเวลานี้พระเมสสิยาห์กำลังยืนอยู่ต่อหน้าของเธอแล้ว จึงมีใจที่ห้ำเกิดขึ้นนั่นคือการมอบใจ

5. มอบใจ เราจะไม่เห็นพระคัมภีร์ตอนไหนที่บอกว่าผู้หญิงคนนี้มอบใจให้พระเยซูคริสต์นะครับ ไม่มีปรากฏอยู่ตรงนี้ แต่เมื่อคุณอ่านแต่ละบรรทัด แต่ละบรรทัดคุณจะเห็นว่า สิ่งที่ผู้หญิงคนนี้พูดสิ่งที่เธอกระทำนั้นเป็นการกระทำของการมอบใจให้กับพระเยซู เพราะอะไรครับ? เพราะว่าผู้หญิงคนนี้เขาไม่อายุอีกต่อไปไม่ว่าเธอจะเป็นอย่างไรเมื่อก่อนเธอแอบมาตักน้ำเวลาเที่ยง ไม่ต้องการพบปะผู้คนเพราะอายุไม่ยอมให้ใครรู้จักชีวิตของเธอว่าที่ผ่านมาเป็นอย่างไร ไม่ยอมไปยุ่งเกี่ยวกับใคร แต่เวลานี้เธอไม่อายุอีกต่อไปแล้วเธอวิ่งไปหาคนในหมู่บ้านบอกว่า มาดูซิฉันพบกับผู้ชายคนหนึ่งเป็นพระคริสต์ได้ไหม? เขารู้ทุกอย่างทุกสิ่งที่คุณเคยกระทำมา เห็นไหมครับ ใช้คำว่าทุกสิ่งที่คุณเคยกระทำมา ไม่อายุอีกต่อไปเพราะอะไรครับ? เพราะเวลานี้ผู้หญิงคนนี้เป็นไทย เป็นอิสระจากความผิดต่างๆที่เคยพันธนาการเธออยู่ เวลานี้เธอหลุดพ้นจากสิ่งต่างๆที่ผูกมัดเธออยู่ไม่อายุอีกต่อไปเปิดเผยได้ทุกอย่าง มาดูซิผู้ชายคนนี้เป็นพระคริสต์ได้ไหม เพราะสัจจะทำให้เธอเป็นไทย สิ่งเก่าๆก็ล่วงไปนี่แหละกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น มีชีวิตใหม่ที่เกิดขึ้น แต่ผู้หญิงคนนี้ยังทำสิ่งที่มากไปกว่านั้นอีก มากไปกว่าการตัดสินใจมากไปกว่าการที่เธอมอบใจให้กับพระเยซูคริสต์ ใจที่หกคือร่วมใจ

6. ร่วมใจ ที่จะนำคนทั้งหลายมารู้จักกับพระเจ้า เราจะเห็นว่าขบวนการเติบโตฝ่ายวิญญาณของความเชื่อของผู้หญิงคนนี้เป็นขบวนการที่เป็นภาพที่ชัดมากในตอนนี้อย่างไร ถ้าเราดูในข้อ 19 เราจะเห็นว่าผู้หญิงคนนี้พูดกับพระเยซูว่าท่านเจ้าข้า ดิฉันเห็นว่าท่านเป็นผู้เผยพระวจนะ ตอนแรกผู้หญิงคนนี้เห็นพระเยซูเป็นเพียงผู้เผยพระวจนะซึ่งรู้เรื่องชีวิตของเธอบางเรื่อง ในข้อ 29 ผู้หญิงคนนี้พูดว่า มาเถิดมาดูท่านผู้หนึ่งซึ่งบอกทุกสิ่งที่ฉันได้เคยกระทำ วิ่งไปบอกคนในหมู่บ้านโดยไม่อายว่าตัวเองเป็นอย่างไรเมื่อก่อน เดียวนี้เป็นอิสระแล้ว ไปบอกให้มาดูซิ ซึ่งนำไปสู่ข้อ 39 ซึ่งกล่าวว่าชาวสะมาเรียจำนวนมากมายังได้มีศรัทธาในพระเยซูคริสต์เพราะคำพยานของหญิงชาวสะมาเรียคนนั้น เห็นไหมครับ? **ความเชื่อค่อยๆเติบโตขึ้นและเผยแพร่ออกไป คนเราเมื่อรับความรอดแล้วเก็บไว้คนเดียวมันไม่มี เขาจะอดไม่ได้ที่จะเก็บไว้คนเดียวแต่จะบอกต่อไป** ถ้าคุณรับความรอดแล้วแต่เก็บไว้คนเดียวไม่บอกคนอื่น คุณเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัวมากที่สุดในโลก เมื่อพระเจ้าทำการในชีวิตของคุณ คุณรับพระคุณและความรักมากมาย คุณจะไม่สามารถอยู่หนึ่งได้ **ถ้าคุณไม่บอกต่อชิมันหน้าแปลก** ในข้อ 42 กล่าวว่า เดียวนี้ชาวสะมาเรียในหมู่บ้านบอกว่าเดี๋ยวนี้เราไม่ได้เชื่อเพราะคำพูดของผู้หญิงคนนั้นแต่เราเชื่อเพราะว่าเราได้ยินด้วยตัวเอง เราได้ยินและเรารู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในโลกที่แท้จริง เห็นไหมครับ? ขบวนการความเชื่อที่เกิดขึ้นโดยเริ่มจากหญิงคนหนึ่งซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงนั่งลงคุย ใช้เวลาอธิบาย อุดหนุนในการที่จะตอบคำถามในสิ่งที่เขาไม่รู้ ถามแล้วถามอีก ทรงอธิบายพูดกับเธอเป็นภาษาธรรมชาติแต่เธอเข้าใจเป็นภาษาคน ถึงกระนั้นก็ทรงพยายามอธิบายจนกระทั่งเธอเข้าใจ **เมื่อความเชื่อเกิดขึ้นนั้นเองครับ จากคนเพียงคนเดียวไปสู่คนในหมู่บ้าน** จนคนในหมู่บ้านเองตระหนักว่าเดี๋ยวนี้พวกเขาารู้จักกับพระเจ้าด้วยตัวของเขาเองแล้ว

พี่น้องที่รักครับการประกาศใหญ่ที่เกิดขึ้นในเดือนธันวาคมขอให้พี่น้องตระหนักว่าในการที่เราทำการประกาศกับคนไทยนั้นเป็นการประกาศที่ข้ามโลกทัศน์ เราไม่ได้อยู่ในโลกทัศน์เดียวกันนะครับ อย่างมีทริวนี่ มีทริวเซียวคนยิวเข้ามาในบ้าน มีทริวพูดเรื่องของพระเยซูคริสต์ มีทริวกำลังสื่อสารกับคนที่อยู่ในโลกทัศน์เดียวกัน เขาเป็นคนยิวด้วยกันโลกทัศน์เดียวกัน แต่พี่น้องที่รักครับเราซึ่งเป็นคนไทยเราซึ่งเป็นคริสเตียนไทยเรากำลังเชิญเพื่อนคนไทยด้วยกันแต่ไม่ได้เป็นคริสเตียน **โลกทัศน์คริสเตียนเป็นโลกทัศน์ที่แตกต่างจากโลกทัศน์พุทธ คริสเตียนไทยจะต้องทำงานหนักมากขึ้นที่จะอธิบายเรื่องของข่าวประเสริฐให้กับคนที่อยู่ในโลกทัศน์ที่แตกต่างกันสามารถเข้าใจได้** แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะหนุนใจและเตือนเราว่าอย่าให้มีใจที่ 7 การท้อใจเกิดขึ้น

7. การท้อใจ ผมเชื่อว่าหลายคนอาจจะเห็นคนที่คุณเป็นพยานด้วยกลับใจ หลายคนอาจจะไม่เห็นเขากลับใจซะทีเดียว ไม่เห็นเข้าใจซักทีเลย บางคนอาจจะเห็น บางคนอาจจะไม่เห็นคนกลับใจ แต่อย่าท้อใจ ผมอยากจะจบลงด้วยเรื่องจริงที่เกิดขึ้น มีศิษยาภิบาลท่านหนึ่งในเมืองบาส (Bath) ประเทศอังกฤษ ท่านเคยเป็นนายทหารกองทัพบก ระหว่างเป็นนายทหารได้ถูกส่งไปประชุมที่เมืองเมลเบิร์นประเทศออสเตรเลีย ในระหว่างการประชุมนายทหารหนุ่มคนนั้นไม่รู้ว่าจะทำอะไร จึงไปเดินเล่นตามถนนเล็กๆ ในเมืองเมลเบิร์น ชื่อถนนกรีนสตรีท (Green Street) บนถนนนี้เรียงรายไปด้วยร้านค้าเล็กๆ ในระหว่างที่เดินก็เห็นผู้ชายคนหนึ่ง ลักษณะตัวเตี้ยๆ หัวล้าน อ้วน มีหนวด หนวดตรงปลายหมุนเหมือนหางหนูสองข้าง เขาสวมหมวก ถ้ามีใครเดินผ่านผู้ชายคนนี้ก็ก้มแล้วก็เปิดหมวกออก พร้อมกับคำนับพูดว่า “สวัสดีครับ เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เถอะครับจะได้รับชีวิตนิรันดร์ไม่ต้องถูกการพิพากษา” ประโยคสั้นแค่นั้นเอง ทุกคนที่เดินผ่านถนนสายนี้ผู้ชายคนนี้ก็พูดแบบเดียวกัน “เชื่อพระเยซูคริสต์นะครับคุณจะได้รับ ความรอด คุณไม่ต้องเข้าสู่อการพิพากษา” พูดแค่นั้น ทุกคนที่เขาพูดด้วยเขาจะโค้งศีรษะขอบคุณแล้วก็เดินผ่านไป นายทหารคนนั้นฟังคำพูดของผู้ชายคนหนึ่งที่พูดกับคนที่เดินผ่านไปผ่านมา ประโยคสั้นๆ ซึ่งติดอยู่ในหัวของเขา จากเวลาหนึ่งวันมาเป็นหนึ่งสัปดาห์ จากสัปดาห์กลายเป็นเดือน จากเดือนกลายเป็น

เป็นปี จนมาถึงจุด ๆ หนึ่ง นายทหารหนุ่มคนนี้ได้ตัดสินใจเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์และตัดสินใจที่จะถวายชีวิตของเขาในการที่จะรับใช้พระเจ้า ไปเรียนพระคริสตธรรม และทำงานในคริสตจักรจนกระทั่งเป็นศิษยาภิบาลและนักเทศน์ที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ เขาได้มีโอกาสไปเทศนาที่ประเทศแถบอเมริกาใต้ ก่อนที่เขาจะเริ่มต้นเทศนา เขาก็จะเล่าเรื่องชีวิตของเขาว่า ทำไมจากนายทหารหนุ่มจึงมาเป็นนักเทศน์ โดยเล่าว่าทำไมชีวิตเขาจึงเปลี่ยนแปลงไป เขาเล่าถึงชายที่ถนนกรีนสตรีทคนนั้น แล้วจึงเริ่มต้นเทศนา พอเทศนาจบก็มีคน 2-3 คนเดินมาหาเขา บอกว่าคุณรู้ไหม ผมรู้จักผู้ชายคนนั้น ผู้ชายคนนั้นทำให้ผมกลับใจมาเป็นคริสเตียน ผมรู้จักเขาคนเดียวกับที่คุณว่านี่เลย เขาพูดแบบเดียวกันเลย ทุก ๆ ที่ที่เขาไปเทศน์ตามทวีปต่างๆ ที่อเมริกา ยุโรป ที่แอฟริกา ก็จะมีคนออกมา 3-4 คนบ้าง 4-5 คนบ้าง เดินมาบอกว่า ผมรู้จักผู้ชายคนนั้น เขาพูดแบบนั้นจริงๆ และทำให้ชีวิตของผมเปลี่ยนไป อดีตนายทหารซึ่งตอนนี้เป็นศิษยาภิบาลแล้ว ก็ได้มีโอกาสกลับมาเมลเบิร์นอีกครั้งหนึ่ง ผ่านมาหลายสิบปีแล้วเขาอยากจะทำอะไรสักอย่างที่มีโอกาสพบกับผู้ชายอ้วนคนนี้อีกไหม? เขาจึงรีบตรงดิ่งไปที่ถนนกรีนสตรีททันที เพื่อที่จะไปดูว่าผู้ชายคนนั้นยังอยู่ไหม เมื่อเดินไปที่ถนนกรีนสตรีทก็พบว่าถนนนี้โล่งไปหมดไม่มีใครเลย จึงเดินไปที่ร้านกาแฟเล็กๆ ริมถนนถามคนขายว่า ผู้ชายคนนั้นยังอยู่ไหมที่ตัวอ้วนๆ ศีรษะล้านๆ มีหนวดเหมือนหางหนู ชอบยืนพูดกับคนที่เดินผ่านไปผ่านมา เจ้าของร้านกาแฟบอกว่าเดี๋ยวๆ นั่งรอก่อนเดี๋ยวมา เขาก็นั่งรอซักระยะหนึ่งก็เห็นผู้ชายคนนั้นเดินมาที่ถนนนี้อีก แล้วก็เริ่มต้นทำอย่างเดียวกับที่เขาเคยพบเมื่อหลายสิบปีก่อน พูดกับคนที่เดินผ่านไปผ่านมา พอเห็นว่ามีจังหวะว่าง ศิษยาภิบาลท่านนี้ก็รีบวิ่งไปหาผู้ชายคนนั้น และเข้าไปคุยกับเขา ผมถามจริงๆ เอะ คุณยืนประกาศบนถนนสายนี้ เคยมีคนกลับใจบ้างไหม? ผู้ชายคนนั้นตอบว่า คุณรู้ไหม ผมทำแบบนี้ตลอดชีวิตของผม ผมไม่เคยเห็นซักคนหนึ่งกลับใจ ผมไม่เคยเห็นเลย พูดเสร็จบ๊อบเขาก็ก้มหน้าดูที่พื้น น้ำตาก็เริ่มไหล ผู้ชายอ้วนๆ คนนี้น้ำตาไหลลงหน้า ศิษยาภิบาลคนนี้ก็เอามือไปโอบไหล่ผู้ชายคนนั้นแล้วกล่าวว่า คุณรู้ไหมผมคนหนึ่งที่กลับใจเพราะคุณ และคุณรู้ไหม ผมเห็นคนอีกมากมายตามทวีปต่างๆ ที่เขากลับใจเพราะสิ่งที่คุณทำ แต่คุณไม่เคยเห็น แล้วทั้งคู่ก็ร้องไห้และอธิษฐานด้วยกัน

ผมเล่าเรื่องนี้เพื่อเตือนว่าเมื่อคุณประกาศกับเพื่อน อธิบายเรื่องของพระคริสต์ให้เขาเข้าใจ คุณอาจจะไม่เห็นเพื่อนกลับใจ คุณอาจจะไม่ได้ยินว่าเขากลับใจหรือเปล่า ชีวิตเขาเปลี่ยนแปลงหรือเปล่า คุณอาจจะไม่รู้แต่คุณจะทำอย่างไรครับว่าถึงแม้คุณอาจจะไม่เห็นแต่คนอื่นเขาเห็น? คุณหว่านไปแล้วแต่อาจจะมีคนอื่นเก็บเกี่ยว สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะทำคือว่าเมล็ดของข่าวประเสริฐที่คุณหว่านไปไม่สูญเปล่า คุณอาจจะไม่เห็นแต่คนอื่นเขาเห็น พี่น้องที่รักครับอย่าท้อใจถ้าเกิดคุณไม่เห็นในชีวิตนี้ หรือในการประกาศในครั้งนี้ เพื่อนคุณก็คนก็แล้วแต่ที่คุณแบ่งปันพระคริสต์ให้เขาแต่เขาไม่กลับใจ คุณอาจจะไม่เห็นแต่คุณจะได้รู้อะไรบางอย่างว่าอีกห้าปีข้างหน้า สิบปีข้างหน้าเมล็ดของข่าวประเสริฐจะเริ่มเติบโตในชีวิตของเขา ทำให้ชีวิตของเขาเปลี่ยนแปลงไป อย่าลืมนะว่าพระวจนะของพระเจ้าบอกอย่างใดครับ “คนหนึ่งหว่าน คนหนึ่งรดน้ำ แต่พระเจ้าทำให้เติบโต” (1 คร.3:6)

คำถามชวนคิด

- 1) บทเรียนจากเรื่อง “พระเยซูกับหญิงชาวสะมาเรีย” มีอะไรบ้าง ?
- 2) ทำไม บทเรียนจากเรื่อง “พระเยซูกับหญิงชาวสะมาเรีย” จึงเป็นแบบอย่างในการสื่อสารข้ามโลกทัศน์ ?
- 3) ลองใคร่ครวญดูว่า
  - 3.1 ชีวิตของคุณสำแดงใจทั้งเจ็ดหรือไม่? (เหตุใดคุณจึงควรมีใจทั้งหก? แต่จะต้องระมัดระวังไม่ให้มีใจที่เจ็ดเกิดขึ้นกับคุณ)
  - 3.2 คุณจะพัฒนาใจทั้งหกในชีวิตของคุณได้อย่างไร? จะป้องกันไม่ให้เกิดใจที่เจ็ดได้อย่างไร?

- 4) ทำไมจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวยิว เบื้องหลังท้องเรื่อง ของพระธรรมในแต่ละตอน?
- 4.1 ลองใคร่ครวญดูว่าเวลาที่คุณเฝ้าเดี่ยว, ศึกษาพระวจนะจากคู่มือต่างๆ หรือ ฟังคำเทศนา คุณ, ผู้เขียน หรือ ผู้เทศนา กำลังบิดเบือนพระวจนะหรือไม่ ?
- 4.2 เหตุใดการบิดเบือนพระวจนะจึงอันตรายถึงแม้ว่าการสอนที่บิดเบือนพระวจนะนั้นจะนำไปสู่ข้อสรุปที่ถูกต้อง ?
- 4.3 คุณจะมีวิธีการตรวจสอบสิ่งที่คุณฟัง หรือ เรียนรู้ ได้อย่างไรว่า มีความถูกต้องโดยปราศจากการบิดเบือน ?
- 5) คำว่า “เมตตาสงสาร (Compassion)” ที่ใช้ในพระคัมภีร์ มีความหมายว่าอย่างไร ?
- 5.1 ทำไม Compassion จึงเป็นลักษณะธรรมชาติ (Characteristic) ของคริสเตียน ?
- 5.2 จงใคร่ครวญดูว่าชีวิตของคุณสำแดงลักษณะธรรมชาติของความเมตตาสงสารอย่างเต็มเปี่ยมตามแบบอย่างของพระคริสต์หรือไม่ ?
- 5.3 ถ้าไม่อะไรคืออุปสรรค หรือสาเหตุ ที่ทำให้คุณขาดคุณลักษณะที่สำคัญเช่นนี้ ? จงอธิบายฐานสารภาพกับพระเจ้า และขอการเปลี่ยนแปลงที่จะมีใจใหม่ — ใจแห่งความเมตตาสงสาร ชนิดที่เก็บไว้ไม่ได้ รอดเดี่ยวไม่ได้ ไม่ขึ้นกับเหตุผล ไม่ต้องสร้างบรรยากาศ ไม่ต้องให้มี mood สงสารก่อน แต่เป็นใจที่ตอบสนองทันทีโดยอัตโนมัติ
- 6) ภาษาธรรม — ภาษาคน คืออะไร ?
ทำไมคริสเตียนจึงจำเป็นจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องระดับของภาษา ?
- 7) จากตัวอย่างขององค์พระเยซูคริสต์ หรือ ของอาจารย์เปาโล
- 7.1 ทำไมพระเยซูหรืออาจารย์เปาโล จึงใช้ชุดของคำศัพท์ และมีวิธีการอธิบายเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าปรับเปลี่ยนไปตามบริบทของผู้ฟัง?
- 7.2 ชุดของคำศัพท์และวิธีการอธิบายของพระเยซูคืออะไร ? ทำไมจึงใช้ได้ผล ?
- 7.3 ชุดของคำศัพท์และวิธีการอธิบายของอาจารย์เปาโลคืออะไร ? ทำไมจึงใช้ได้ผล ?
- 7.4 คุณซึ่งเป็นคริสเตียนไทยควรใช้ชุดของคำศัพท์และวิธีการอธิบายอย่างไรในการอธิบายสิ่งที่พระคริสต์ทรงทำที่ไม้งางเขน เพื่อให้แต่ละต้องจิตใจเพื่อนชาวไทยได้จริง ๆ ?
- 8) การสื่อสารที่เกิดผลจะต้องมีองค์ประกอบอย่างไร ?
- 8.1 จงใคร่ครวญดูว่า อะไรคือปัญหาของการสื่อสารข่าวประเสริฐกับพี่น้องชาวไทย ?
- 8.2 เหตุใด ถึงแม้ว่า “**ทำที่ความสัมพันธ์ของคุณกับผู้ที่คุณเป็นพยานด้วยจะดีเลิศ**” แต่การเป็นพยานของคุณจึงไม่เกิดผล ?
- 8.3 คุณจะปรับปรุงการสื่อสารข่าวประเสริฐของคุณให้เกิดผลได้อย่างไร?
- 9) เหตุใดเมื่อเราได้รับความรอดแล้ว เราไม่สามารถอยู่หนึ่งและเก็บไว้กับตัวคนเดียวได้ แต่จะต้องบอกคนอื่นต่อ ?
จงใคร่ครวญดูว่า คุณกำลังนั่งเฉยและเก็บความรอดไว้กับตัวโดยไม่บอกต่อไปยังคนรอบข้างหรือไม่?
ถ้าใช่จงอธิบายฐานสารภาพกับพระเจ้า และขอการช่วยกู้ และการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในชีวิตคุณ
- 10) บทเรียนจากเรื่องของ “ชายที่ถนบกินสตรีท” คืออะไร ?
จงใคร่ครวญดูว่าคุณจะนำตัวอย่างของ “ชายที่ถนบกินสตรีท” มาประยุกต์ใช้ในชีวิตของคุณได้อย่างไร ?